

ธรรมหลวงปู่บุดดา ถาวโร

หลวงปู่บุดดา ถาวโร

โพสท์ในลานธรรมเสวนา หมวดชีวิตกับธรรมะ กระตุ้ 15459 โดยคุณ : ให้คิดแนวทาง เหตุผลเอง 18 มี.ย. 48

เกิดดับเป็นหน้าที่ ตาก็เกิดดับ หูก็เกิดดับ รูป เสียง กลิ่น รส โผฏฐัพพะก็เกิดดับ ลม หายใจก็เกิดดับ วิตกวิจารณ์ก็เกิดดับ ตัวเวทนา ปัญญาเกิดดับ ไม่เกิดไม่ดับ คือ... ทำให้พ้นจากกายสังขาร วีสังขาร จิตสังขารที่มีอยู่ไม่ใช่ นามขันธ์คือตัวไม่เกิดไม่ดับ ตัวเกิด ดับจึงไม่มีสัตว์ไม่มีคนเข้าไปปน อวิชชาหมดแล้วจากจิตจากกายสมุทัยหมดจากกาย หมดจากจิตด้วย นิโรธก็มีที่กายที่จิตด้วย สักกายนิโรธจิตนิโรธมีคู่กัน เชื่อกิเลสก็เป็น ทุกข์นะซี จิตของเราก็เป็นทุกข์ซี กายของเราก็เป็นทุกข์ซี ก็มันเป็นทุกข์จะไปเกิดมัน ทำไม ไปตายมันทำไม เกิดไม่ใช่ เรา ตายไม่ใช่เรา ถ้าอยู่กับศีล ๕ ศีล ๘ ศีล ๑๐ ก็เป็น อรหันต์ไปได้เท่านั้น ศีลนี้แหละมันพาให้รู้ริยมรรค ๔ อริยผล ๔ ให้จิตไปอยู่กับศีล อยู่กับสมาธิ อยู่กับปัญญา อยู่กับธรรมะมันก็ไม่มีการเกิด ไม่มีใครตายนะซี พ้นเกิด พ้น ตาย มีสุขก็เพราะศีล มีโภคสมบัติก็เพราะศีล ถึงนิพพานสมบัติก็เพราะศีล ไม่เชื่อศีล แล้วไปเชื่อใครล่ะ ไปเจอคนเกิดคนตายรี! ก็โง่ซี หลลาด ก็ เชื่อศีลซี ไม่มีใครช่วยเรานะ ไม่มีใครช่วยให้เราพ้นเกิดพ้นตายได้นะ ถ้าไม่พ้นเกิดพ้นตายก็ต้องทุกข์อยู่อย่างนี้แหละ กรรมวิบากวนเวียนอยู่นั้นแหละจะเอาหรือ?ถ้าใจยังมีทุกข์อยู่ ไม่ใช่ ธรรม ใจไม่ทุกข์ เป็นธรรมที่ไม่แปรผัน สมาธิที่แท้จริงต้องอยู่ในทุกอิริยาบถนั่ง นอน ยืน เดิน กิน อาหาร ถ่ายมูล ถ่ายอุจจาระ ทุกลมหายใจเข้าออกและเป็นอารมณ์ในปัจจุบัน

เพราะกายกรรม ๓ วชิกรรม ๔ มโนกรรม ๓ นี้มันเป็นพื้นสนามหลวงให้วิชา อวิชา ให้กุศล อกุศลมาเล่นก็พากันอยู่ทุกวัน ทุกเวลา ทุกลมหายใจเข้าออก แต่ว่าเราเกิด มาในระหว่าง ๑๐ เดือนก็รู้เรื่อง ๑๐ ปีก็รู้เรื่องนั่นเอง ว่าสนามของกุศล อกุศลมันอยู่ที่ไหน เราก็เห็นแต่สนามภายนอก นั่นเอง สนามภายในนี้มันเป็นสนามของสัตว์โลกที่ ต้องมาเกิด มาแก่ มาเจ็บ มาตายอยู่ในกามโลก รูปโลก อรูปโลกนี้อาศัยกายกรรมของ พวกมนุษย์โลก อาศัยกายกรรม วชิกรรม มโนกรรม สวรรค เทวโลก อาศัยกายกรรม วชิกรรม มโนกรรม พรหมโลกนี้ สามโลกนี้มันอาศัย สนามเดียวกันนี้เอง สนามของ มนุษย์นี้มันหยาบอย่างสนามของกายกรรม วชิกรรม มโนกรรมของปู่ของย่าของตาของ ยายก็มีเพียงสัมมาทิฐิ สัมมาอาชีวะนั่นเอง ศีลก็เพียง ๕ ประการ ก็เป็นศีล โลภก็เสียด้วย

ไม่เหมือนโลกุตระธรรม โลกุตระธรรมนั้นมีพระโสดา สกิทาคา อนาคา พระอรหันต์ สี่คู่
แปดบุคคลนี้มีสัมมาทิฏฐิ มีสัมมาอาชีวะนะของท่านเป็นโลกุตระศีล ๕ กิโลกุตระ ศีล ๘
กิโลกุตระ ศีล ๑๐ กิโลกุตระนั่นเอง ท่านที่ข้ามความเกิดเจ็บตายได้

ทำงานโดยไม่มีเจ้าของทำงานโดยเป็นนิโรชธรรม นิพพานธรรม กิเลสมันเหน้อย
ธรรมะไม่เห็น้อยปฏิบัติศีลช ศีล ๕ เป็นอย่างไรละ ยิงชีวิตช ศีล ๕ สมุทเททช ไม่ต้อง
สมาทานช ศีล ๕ โลกุตระแหละเป็นสมุทเทททุกองค์ ถ้าท่านไม่มีธรรมะอยู่ ท่านก็
วุ่นวายช ถ้าไม่มีธรรมะก็ร้อนใจช

อริศีล ศีลอยู่ที่จิต อริจิตรับได้ทั้งศีลทั้งสมาธิด้วย อริปัญญารับได้ทั้งปัญญาด้วย ถ้า
หากไม่มีกายกรรมสาม วชิกรรมสี่ สัมมาอาชีวะมาแต่อดีตแล้ว อยู่ในห้องก็เป็นคนไม่ได้
ในวินัยปิฎกห้ามไว้ไม่ให้ฆ่ามนุษย์ ทั้งในครรภ์และนอกครรภ์เป็นบาป กฎหมาย
สัมมาทิฏฐิ มนุษย์ธรรมมีมาแต่ในท้อง นอกท้องก็มี มนุษย์อย่างนี้คือมนุษย์ที่จะต้องรับ
พระธรรมเทศนาของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จะไปปรับถึงเทวธรรม พรหมธรรม
โลกุตระธรรม เพราะพื้นเดิมมีกาย วาจา จิตแล้วกายกรรมสาม ไม่ได้ฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์
ประพฤติผิดในกาม เรียกว่า กายกรรมสาม วชิกรรมสี่ ไม่ได้พูดเท็จ พูดส่อเสียด พูดคำ
หยาบ พูดเพ้อเจ้อ เป็นสัมมาวาจาอยู่ในตัวของมันเอง ศีล โลกุตระอยู่ที่จิต มีศีลห้า ก็จบ
โสดาได้ ศีลแปดออกจากกามจบถึงอนาคาได้ ศีลสิบจบอรหัตผลได้ ศีล 227 เป็นศีล
ปกครองคณะสงฆ์เขา